

Előfizetési feltételek:
 helyben hához hordva vagy vidékre postán küldve.

Egész évre	10 frt.
Félévre	5 frt.
Negyedévre	2 frt 50 kr.
Egy órára	1 frt.

Előfizetheti helyben a kiadóhivatalban a debreczeni **reszenyomdában**, aztán Telegdi K. Lajos és ifj. Csáthy Károly könyvkereskedéseiben, vidéken a postahivataloknál.

DEBRECZENI ELLENŐR.

Politikai, közgazdasági s társadalmi lap.

A BALKÖZÉPPÁRT KÖZLÖNYE.

Megjelen hetenkint ötször, u. m. hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési díj:
 öt hasábos petitor 5 krajczár. Nagybő terjedelmű s többizben megjelenő hirdetésekkel leengedés történik. Bélyegdíj minden hirdetés után 30 kr. Nyitási költségek minden sora 20 kr. A hirdetések a szerkeszt. irodában vétettek fel. Az előfizetési s hirdetésdíj pénzek a kiadóhivatalban, a lap szellemi részébe tartozó közlemények a szerkesztésig irodában „Tisza”-bankház (Főpíacz 1584. szám. a. földszint jobbra) ezimezendők.

DEBRECZENI SZÍNHÁZ.

II. bérlet Szertán, nov. 11-én:
 adatok:

ROMEO ÉS JULIA.

Tragoedia 5 felv. Irtá Shakespeare. Fordította Szász K. (Rendező Mándoki.)

SZEMÉLYZET:

Escalus, fejedelem Veronában	Foltényi.
Páris, fiatal nemes, a fejedelem rokona	Lenkei.
Montague) két ellens. ház feje (Capulet)	Dózsa.
Ór. Capulet, Capulet nagybátyja	Zöldi.
Romeo, Montague fia	Bartha.
Mercutio, a fejedelem rokona, Romeo barátja	Mándoki.
Benvolio, Montague rokona, Romeo barátja	Együd.
Tybal, Capuletnek unokatestvése (Lőrincz)	Mastó.
Ferencz) ferenczrendiek	Takács.
Boldizsár, Romeo szolgálója (Sámsón)	Horváth.
Gergely) szolgálók a Cap. háznál (Péter)	Chován.
Ábrahám, szolga Montague-éknél	Marosi.
Györgyszász, Mantuában	Boránd.
Órtózt	Sándori.
Páris apródja	Dobocsányi.
Montague) (Capulet) (Julia, leánya)	Szabó D.
Julia, dajkája	Girászki.
Egy polgár	Becdes.
1-ső)	Hegeösné.
2-ik) álarcoszónő	Tóthné.
3-ik)	Foltényiné.
4-ik)	Törökne.
Örök, kíséret polgárok, álarcosok, — szin, az ötödik felv. eleje Mantua, azonkívül Verona.	Zöldiné.
	Körösi.
	Viszontai E.
	Boránd H.
	Szántári J.
	Mustóné.

Kedzede 7 órakor, vége 9 után.

Budapest, nov. 9.

○ Ghyczy adójavaslatai, Szapáry Migazzi, Migazzi Szapáry, ezek most a napnak legfőbb megbeszélésre alkalmas szolgálatot tárgyai. Ghyczy adójavaslatai felett majdnem minden pártszínezetű lap elfújta az obligat variatiokat, ki vékony, ki vastag hangon, de e változatok egyben majdnem mind megegyeztek, és az az volt, hogy újonc örömhang nem volt taláható azokban, mert mindeniken az elegiai keserv szomorúsága vonult végig vörös helyett fekete fonalként. . . . És e keserv, ez teljesen indokolt ugyan, de azzal épen ugy nem segítünk a haza zilált anyagi helyzetén, épen ugy nem hozzuk helyre államgazdaságunk hibáit, mint a nagyszabású theoriákkal nem; ma az országának, hogy kimenekdjünk a deákpart gazdálkodása által előidéztet hinárból, mindenelőtt pénz — és pénz kell. És ebben ismét egyetértenek a legkülönbözőbb politikai árnyalatok organumai s pártunk is a szükséges új adójavaslatok megszavazásától, mert belátja, hogy a rendkívüli tett zilált anyagi helyzet, rendkívüli segélyekkel, rendkívüli áldozatokkal lesz csak rendezhető: ha a tárgyalások folyamán ki fogja is tűnni az, hogy a Ghyczy által kívánt áldozatok árán állami

A „Debreczeni Ellenőr” tárczája.

A MEGCSALOTT NŐ BOSZUJA.

Amerikai regeny.
 (Folytatás.)
 XI
 Mézeshelek.
 — Te szomorú vagy kedvesem, szolt gyöngében, de szelid hangjában észrevehető volt a gyöngye remegés. — Nekem a nap mindig rövidnek tetszik, azt hiszem, ez onnan van, mert nagyon boldog vagyok.
 — Te tehát boldog vagy Norry, nemde? Csaknem oly boldog, minő otthon valál — csaknem oly boldog, mintha Gilbert Richard diszes társaságában volnál, a helyett hogy e gaz, tékozló Thornydykéhez nőül mentél?
 Norina keresztbe tévé kezét, a mint már szokta, midőn meg van indulva.
 — Oly boldog! mondá halkan; oly tökéletes, végtelenül boldog.
 — Gondoltam-e én valaha arra, hogy más férfúhoz megyek nőül, mint csupán te hozzád

háztartásunk egyensúlyba hozása elérhető lesz, még sem lesz hajlandó pártunk az államügyek kezelését tovább is azok kezére bízni, kiknek helytelen politikája és rossz kormányzata az országot a jelen kárhozatos helyzetbe sodorta.

Hiszen ugyis oda mutat minden, hogy a csak rövid idővel ezelőtt még egységesnek kürtölt kormánypart sorában az összetartó pártfegyelem lazulása nem az ellenzéki lapok képzelgése többé. Valami rothad, még pedig nagyon rothad Dániában. Szapáry már jó idő óta nem grata persona többé a párt kebelében s a szombati baklövés a Migazzi ügyben Simonyi által tett interpellációra adott feleletben, még saját miniszterait is felszólította ellene, s azt hisszük nem csalódnunk, a midőn azt állítjuk, hogy Szapáry rövid időn megkezdí az apostolok várva-várt osz-lását.

Szapáry távozása azonban még nem fogja megadni a halálos dőfést a cabinetnek s a deákpartnak. Ó soha sem volt éltető lelke a jelen kormány, ő nem volt összekötő kapcsol, melynek eltávolítása az egész miniszterium szét-hullását vonandná szükségképen maga után. — Hanem ily összekötő kapcsolnak tartjuk mi a Bittó-kabinetben Ghyczyt, hiszen ő adta meg eddig is az erkölcsi súlyt a jelen miniszterium működésének, feljé volt fordulva minden párttag tekintete, tőle várták s várják még ma is sokan, hogy pénzügyminiszteri működésével csak valamennyire is tőrhetővé s rendezhetővé fogja tenni az ország zilált anyagi helyzetét.

Es ime, annyira jutottak már a deákparton, hogy ezen összekötő kapcsol, ezen végső menedék ellenében is ellenséges állást foglalnak el, s a mint azt az „Álföld” tegnapi számából olvassuk, ma már nincsen a párt Ghyczyvel megeledeve, és bizalmatlanság jellemzi a deákpart képviselőinek egymás közötti s a miniszterekkel való érintkezését. Valami sajátos opponálási végy kezd lábra kapni a mamekukok eddig parancs-szóra hajlongott táborában, s az ócon-servatív szellem napról napra erősebben kezdenek lengedezni.

Talán semmi újat nem mondunk azzal, hogy a Bittó-kabinet, eltekintve Ghyczy nagyszabású tehetségétől és hivatottságától, a deákpartnak, a nemzet zsrját felemészttet ezen egykor terbeblés s ma már száradni indult fának utolsó s a szó teljes értelmében sanyarn gyümölese volt, — e gyümölcs érik, érleltetik naponta s a midőn a kormánypart a lehullni kész gyümölcsöt még a fához csatoló erős kocsányt a bizalmatlanság éles fegyverével maga kezdi lenyesegetni, — az érett gyümölcs möles aligha fog az üllésszag végeit megmaradni a fán, s ha egyszer lehullt, a haza érdekében hisszük és reméljük, hogy e fa nem fog többé gyümölcsöt hozni, — mert annak termőképességét ez utolsó sanvaru gyümölcs hitünk szerint teljesen kimerítette.

* Az erdélyi adócensus kérdésében a compromissum a belügyminiszter és az erdélyi képviselők között tegnapelőtt létre jött. A javaslat megbeszélte a tegnapelőtt d. e. b. Kemény Gábor lakásán tartott értekezletben.

Lőrincz. — hozzád, kit kezdettől fogva oly nagyon szeretek.
 — És itt kissé Norina iránti kimélethel megállapodott — és nagyon boldogtalanná tette az téged Norry, ha valaha kényszerítve lennék arra, hogy egymástól elváljunk?
 — Elválni! fölugrott, elhalványodott és nagyra kinyílt szemeked ezt tolem? Hogy boldogtalan lennék-e? Halálomat okozná.
 Lőrincz mosolygott kissé, de azért kikérülte a tekintetet, melyet Norina megijedtt szemei reá löveltek.
 — Halálotat! Te nem vagy azok közül való, kik könnyen meghalnak. Ne mutass oly halvány megrémült arcot, gyermekem. Csak szelbeeresztett szó volt — legalább semmi komolyat nem gondoltam vele. A dolog csupán annyiból áll, hogy már csaknem egy hónapja hogy itt vagyunk, s ideje már hogy tisztelt Darcy nagybátyámat meglátogassam. Legközelebb néhány kényes kérdést intéztet hozzámm — hol vagyok, mit nyelvek — hogy miért nem lakom a főszállásban, mely alatt new-yorki nem lakom a főszállásban, mely alatt new-yorki házát érti? Norry, itt nincs segítség; tennek kell egy látogatást New-Yorkban.
 Norina hirtelen leül, szívéhez szorítja kezét, mely oly fehér, mint a ruha, mely rajta van.
 — Természetesen, nem kell sokáig oda

melyben az alább említett módosítások tételtek, s ezekhez aznap este a belügyminiszter hozzájárult. A b. Keményről tartott értekezletben a többi között jelen voltak: b. Kemény István, Gábor és Kálmán, gr Péchy M., Eber N., Korizmic L., Tisza L., Szilágyi D., Máday S., Lészay és Jeney. A főrendiházból jelen volt Haynald érsek, ki az erdélyi ügyek iránt a legélelkebben érdeklődik. — Az ellenzéki erdélyi képviselők részéről senki sem volt jelen. Az értekezlet 11-től d. u. 2 óráig tartott s igen tüzetesen megbeszélte a fennforzó kérdést. — A belügyminiszter által előterjesztett közvetítő javaslat abból állt, hogy a 8 frt 40 kr adó helyett vételessék fel 75 frt catastrális jövedelem a census alapjául, tehát a fennforzó körülmények és ellentétek között mintegy a középsszám. — Ez ellenében azon közfogás tételte, hogy e középsszám részint emeli, részint leszállítja a jelenlegi statusquot; az értekezlet tagjai pedig egyhangulag azt jelentették ki, hogy a jelenlegi census fennakarják tartani. Tisza Lajos különösen is felszólalt a census minden fölemelése ellen. — Máday Sándor azon eszmét pendítte meg, hogy egyéb kategóriák is figyelembe vételessenek a földjövédelen kívül s végre az értekezlet, hosszabb vita után, az erdélyi census alapjául a következő pontozatotok fogadák el: Kizárólag földjövédelen után 84 frt catastrális jövedelem. Első osztályú házádonál 79 frt 80 kr., második osztályú és magasabbnál 72 frt 80 kr.; ezenkívül a b) ponthoz 105 frt jövedelem. — E pontozatokat tegnapelőtt este a belügyminiszter elfogadta s az ezeken alapuló megállapodást Szilágyi Dezős és Máday Sándor fogalmazták. — A főrendek jogtígy bizottsága e tárgyban tegnap délelben tartott ülést s valószínű, hogy az erdélyi képviselők többsége által elfogadott indítványt gr. Keglevich Béla fogja megtenni, s az, mint a főrendek megállapodása, kerül a képvis. ház elé. Tegnapelőtt minisztertanács tartott, melyen, mint halljuk, több új törv. javaslatot beszéltetett meg.

* A zárszámadások megvizsgálására kiküldött bizottság tegnap délelőt 11 órakor tartotta első ülést melyben mindenekelőtt az elnök közli a bizottsággal a miniszter-elnök levelet, melyben megnevezetnek az egyes miniszteriumok részéről a képviselők, kik a bizottságnak a szükséges felvilágosításokat fogják megadni: — a számvévszékelt Hosszu József képviseli. A tárgyalás alapjául elfogadott Prileszky Tádé jelentése, melyet a mult évi bizottság annak idejében a pénzügyi bizottságnak beterveztett. Ezután felosztattak és kiadttak tanulmányozás végett az egyes miniszteriumok kimutatásai és a zárszámadások és pedig: a miniszterelnökségét és a vallás és közoktatásit Mihályi Péter, — a pénzügyit Ordódy Pál; — az igazságszűgyit Nagy György, a belügyit Molnár György, — a honvédelmit Vodianer Albert, — az ő fölsége melletti és a horvát-szlavonit Wächter Frigyes, és a közlekedésűgyit Csávolszky Lajos bizottsági tagoknak. — A bizottság legközelebbi üléstét f. hó 22-én fogja tartani, melynek tárgyát az 1867-ki kimutatások és az 1868-ki zárszámadások fogják képezni.

* Magyar szövegű váltókat csak nagy ritkán kap a közönség, s épen most is panaszképp közli az „Ellenőr”, hogy ilyesmibe a budai fötözésében általában nem is lehet jutni. Nagyon természetes, miután a váltólapoknak csak ötödésztét nyomják magyar szöveggel, négy ötödésztét pedig némettel. E határozatot 1872. jan. 8-án hozták az államnyomda számára s a pénzügyminiszter 1872. jan. 13-án 1542. szám alatt kiadott rendeletében ki is mondta, hogy a váltó irlapok egy ötöde magyar, négy ötöde pedig német szöveggel látás-sék el. Épen alkalomszerű volna most, ha a pénzügyminiszter, minél több magyar szövegű váltó-irlapoknak nyomtatása iránt intézkednék, ten annyira magyarsági szempontból, hanem mert bizonyára igen sokra lesz szüksége a magyar embernek.

* A képviselőház adóügyi bizottsága tegnap délelőt 10 órakor tartott ülésében folytatá mr. Thorndyke, kalapját még mindig szemére huzva — de nem mindenestre kell, itt nincs kitérés. És aztán, ha épen kedvező alkalom kínálkozik, egész bizalmasan fogom vele közölni viszonyunkat. Azon gondolatot, hogy téged elhagyjak, szívenből gyűlölöm, de mégis, mint már mondtam, tökéletesen ő tole függök. Tárcaimba fogatkozás állott be, azt tehát meg kell tölteni. A tisztá szerelmet lehet ugyan tökének nevezni, de abból el nem élhetünk. Szerelm ide, szerelmed oda, de a gyomor mindig követeli a maga jogát, te a két Waddlét növelni ílt fogsz maradni, noi munkával foglalkozol, regényeket olvasasz, sétálsz, és így fog az idő észrevétlenül töled eltánni. Hallod a mit beszélek, Norina? — Meddig leszesz oda? kérdé remegő hangon.
 — Nos, talán két vagy három hétig. Különböző elintézendő dolgaim leszesz, és ilyes-félék. Azonban mihielyt csak lehetséges lesz, vissza fogok térni — efelöl légy meggyö-zödvé.
 Norina nem szol semmit, csak mereven néz maga elé.
 — Jer Norina, kiálta türelmetlenül Lőrincz. — Ne légy gyermek! ha csakugyan úgy szeretsz, a mint mondtam.
 Norina feljé fordul, rátekin, és arczára mosolyt erőltet.

nap délelőt 10 órakor tartott ülésében folytatá a közadók kezeléséről és behajtásáról szoló tvjavaslat tárgyalását, a tanácskozás első tárgyát a 9. és 10. §§ képezték, melyekben az adóbizottságokban követelt részvételi kötelezettségekről van szó. A vitaközás legerdeke-sebb tárgyát azon kérdés képezte, vajjon szabad e valakinek helyettesítés által magát ezen bizottságokból kivonnia. A vita következtében ezen §§ eldöntésének sorsa akkorra halasztott, midőn az adóbizottságok hatáskörét szabályozó §-ban végleges megállapodás fog történni.

* A pétervári vám-tárgyalások sikere kétségessé lön az osztrák kormány azon követe-lésé folytán, hogy az orosz csatlakozási pályá Tomaszov- és Nowosilica-nál építessék ki. Andrassy gróf ennek következtében jégzeket intéz Banhaus s de Preits miniszterekhez és e jégzekben kifejté e követelés módosításának szükségét.

* A szerb congressusi kir. biztos visszate-rt s a napokban a kormány megkezdí az ez iránti tárgyalásokat. Valószínű, hogy a congressus szervezete, különösen a patriarcha választási szabályzat azon pontjai, melyek sértik az urakodói megerősítés jogát s az állami fel-ügyelet jogkörét, — nem nyerne megerősítést.

* Warrens heti lapját a magyar kormány a magyar korona területéről. A kitil-táza nevezett lapnak egy cikke szolgálatot alkalmat, mely mintegy másfélhő előtt jelent meg, s mely rágalommal és hazugsággal van telve, hogy hazánk hitélet a külföldön alássa. Nevezett lap hírdetét vált, régóta magyar el-lenes gyűlöletéről, s méltán megerdélte, hogy a magyar kormány által meg lön bélyegezve.

— A „Pester Journal”-ban, mely a pesti pénz embereket organuma, következő cikk jelent meg, melyet, mint idő jelét érdekesnek látunk egész terjedelmében közölni:
 A deákpart és a legközelebbi választások. Budapest, nov. 4.

Mai napon vesszük a következő cikket, melyet minden változtatás nélkül közlünk.
 Tegnap vezérezkíték: Ghyczy és a Deák-part, érdekes és figyelemre méltó tetteket tartalmaz az adójavaslatok politikai oldaláról — de annak a Deákparthoz való viszonyáról, — de egy hibában szenved. — Még vezérő állást tulajdonít a deákpartnak a legközelebbi választásoknál és még nagy politikai hivatást ad neki, midőn már alig beszélhet róla az ember.
 Lehet-e egy pártól még szólni, mely már csak azért él, mert meghalni nem képes, mivel az idők nyomorusága még felszinen tartja, melynek egész léte azon alapszik, mert senki háborítólaga a mai kifejlésbe belenyugodni, s egy bekövetkező parlamenti Chaos miatti felelősséget magára vállalni nem akar?
 Lehet-e még egy pártól beszélni, mely az állam legnagyobb szükségében képtelen volt a kormányra padjai helyét maga tagjaival betölteni és a legfontosabb tárcaaminiszter, a pénzügyek vezetőjét az ellenzék padjairól volt kénytelen elhozni?

Vagy lehet-e még egy pártól szólni, mely hogy még létezik, az ellenzék vezére kegyének köszönheti? A deákpart mai napon Tisza kegyelméből él, mióta Tisza a neki megkínált tárczát el nem fogadta. Azon perc-ben, midőn Tisza magát elhatározta, hogy a kormányba belépjen, a Deákpart a szélsőra minden tárgja felé szétszóratik.
 Lehet-e valakinek egy pártunk vezérő állását elismerni, mely a lefolyt hét év alatt, oly tagadhatatlan bizonyítékait adá tehetetlen-ségének? Egy pártunk mely tekintélyes évek során semmit sem hozott létre, mintegy colossalis adósságtérhet, az állampénzügyei megrendítését és az államgazdaszát elpusztulását, egy pártunk végre, mely midőn a catastropha bekövetkezett, magát éppen oly tehetetlennek, mint képtelennek mutatta.
 Lehet-e egy pártunk még vezérő állást

— Nos, miután annyira szeretsz, Norina, meg kell kissé magad erőltetned és légy eszes. Okosság és fiatal lény, bár nem egyeznek meg egymással, de kedves gyermekem, nem kívánhatod, hogy egész életünkét enyéléssel és csókolással ítt elöltösz. Kétségkívül felette kellemes volna — e percben egy hatalmas ási-tás folytata el szavát — de — az ördögbe! ki az!

Lőrincz karjára támaszkodva felemelkedtt s kalapját hátra vetve, és egy közeledő férfi alak felé irányozta tekintetét. Norina követe-e tekintetét, s a homokon egy kis, so-vány emberkét látott gyors léptekkel közeledni.
 — Az ördögbe —! kiáltott Thorndyke Lőrincz.
 Ekkor fölugrott s az alakra várakozni látszott. A jövevény pedig közelebb lépett, kalapját a nő előtt megemelte, és aztán nyugodt fölismerő tekintettel nézett a lovagra. A jöve-vény halvány, sovány, pedans kis férfi, rozszul ütözve, éles, világos kék szemekkel, és sápadt ajakkal.
 — Jó napot, mr. Thorndyke! mondá nyugodtan.
 — Liszton — ez Liszton! kiáltott mr. Thorndyke és haragos pir futotta el arc-zát. Mint látom, ez ismét egy szemtelen tet-

megengedni, melynek körében a mandatumok kihálászása és más közállomásoknak, oly buja virágokat hajtott, a melyben a pénz, állambí-vatatok, s igazgatótanácsosi állomások utáni vadászat, egymásután minden magasabb erkölcsi törekedést elnyomott.

Foglalhat-e el egy párt még vezérő állást, melynek összeállítása a pénzügyért a gondolhatolag legszűkebb érzelmű, a leggyöngy-dalabb adóbehajtásokra kényszeríti? Hiszen nyit-titok, hogy a kereskedelem és az ipart üző néposztályoknak egyoldalú megterhelhetése, az adótervényekben csak azért nyer oly hallatlan szigorú kifejezést; mivel Ghyczy a tulajdonilag földbirtokosokból álló parlamentben tetemes bevonásával a földművelést üző földbirtokosokra irányzott törvényjavaslattal szembeszökő fiascot riscirozta.

Vagy végre igényelheti e magának egy párt a vezérő állást, mely az ország politikai hitélet, minden szegen és végen úgy meggyen-gítette, hogy Magyarország egykori hatalmi állásának, csak a morzsái maradtak! Hol van azon helyzet, melyet ezelőtt hét évvel Ausztria Irányában elfoglaltunk? Ausztriában minden helyütt fegyverkeztek, hogy a fegyverkezési törvények revesiójánál Magyarországnak lehető kemény föltételeket tehessenek. Hatalmas harc lesz szükséges, hogy ezen támadás visszave-réssék; mely harc kikerülhetett lett volna reánk nézve, ha még birtokosa volnánk hajdani politikai fölünyünknek a nyugoti fele része fölött a birodalomnak. — Hogy ez eltűnt, a deákpart magának érdemül róhatja fel.

Az elkeseredésnek általános érzete nyilvánul az egész népességben és meg kell engednie, hogy elég okok vannak, hogy ezen érzelmeket szűlljék és növeljék. Alhatt a deákpart az adótervényekhez úgy a mint akar, felelősségének mértékét és bünét korlátozni nincs hatalma. Multja által igényét eljátszotta, hogy a mostani összeállításában valaha országásúnkban vezérő állásra jutasson, és hogy irány-táló befolyással bírasson az ország történel-mére. A deákpart úgy a mint az események ma állanak, az országának csak egy haznos szolgálatot tehet, és az az: hogy létét adja fel, mely már csak látszólagos, s annál fogva tiszteletlenküllü és a halottakhoz fekdőjen, hogy soha többé föl ne támadjon. Sirkövének fel-irata, népünk emlékében már régen meg van írva. —

Vissza fogunk még térni ezen jellemző nyilatkozatra, ma csak mint jelt adtuk az általános fölfogásnak. Így irnak és gondolkoznak ma azon férfiak, kik hét éven keresztül háse-gesen és megnem szegve mindig a deákparttal szavaztak.

Az erdélyi adócensus.

A „Reform” szombati száma az erdélyi adócensus ügyében a következő emlékiratot közli, melyet a Kolozsvártott tartott értekezlet állapított meg:

Kolozsvár, 1874. nov. 1. Az erdélyi ré-zsre kérvé oly nevezetes képviselőválasztási census kérdése kerülven legközelebb tárgyalás alá a budapesti parlamentben, számos erdélyi földbirtokos hazafi kötelességének tartotta ugy a kormány, mint a parlament és különösen erdélyrészi képviselőink ez ügyben való bővebb tájékozására egy politikai tanácskozásban, (melyben minden politikai pártok képviselve voltak) vitatni meg a reánk nézve oly nagy horderejű kérdést. Alulirottak bizattunk meg ezen tanácskozásny megállapodását nyilatkozat alakjában közrebecsánat.

Alulirottak és illető pártjaik nagy me-gbotránközálással értesültek Szapáry gróf census-szállítási indítványáról. Nem tudták és nem tudják fölfogni parlamentünknek azon közö-nyös magatartását, melyet tansított ezen nagyfontosságú kérdés irányában; valamint egyhan-gulag ítélték el saját erdélyrészi képviselőik nagyobb részének (tisztelte a kevés — de derek kivételék előtt) kötelességfelelőtt magatartását, melyvel jónak látták ó excellentiaja vagy bárki más kedvéért fejeket szó és tett nélkül hajtani meg e nemzetellenes kormányi indítvánnyal szemben.

§ Vélekedésünk szerint senki sem vádol-hatja Erdélyi birtokos osztályt túrelmetlenség-gel. Hisz elnézni tudta ez, egy jobb jövő re-

teit közül hogy utánaem leselkedik. Szabad kér-denem —

— Miként találtam rá? szakítá meg mr. Liszton, ugyan azon nyugodt hangzal. Tudtam hogy három hét előtt kezdett itt volt, mr. Thorndyke. Maggs Jónás tisztelendő urat Bos-tonban láttam.

Eles tekintetét egy pillantást Thorndyke arczán nyugtatta. A pir a fiatal ember arczán mindinkább növekedett — villámokat szórtak kék szemei.

— Az isten szerelmére, látta ön őt, ki-áltott elfojtott hangon. Az a részeg bolond — Mr. Liszton ismét szávaiba zágot.

— Bocsnatott kérek, mr. Lőrincz, azonban ha kissé félre akar velem jönni, pár szó-val beszélnék kegyeddél. Azonkívül — me ítt van két level, egyked nagybátyjától való, a más-ik —

— Hm! Jól van, Liszton, mondá Thorn-dyke gyorsan, öv tekintetét veté reá. — Nagybátyám önt kiküldte, hogy engem felku-tasson — mint rendezen szokta, ugy velem legálább.

— Mint rendezen, mr. Lőrincz. Ő azt parancsolja, hogy kegyed rögtön New-Yorkba visszatérjen.

(Folyt. köv.)

ményében több egymás után következő buda-pesti parlament és választó kormányaink...

Ugyanis justitiának, — mely országosan rosz és drága — nálunk Erdélyben az urbari, segregatio és commassationis perek miserabilis rendezése által...

Oda jutottunk, hogy közigazgatás ma nines. A mit annak csufoni sztokak, torzképnek is alig elfogadható. Kormányaink és parlamentjeink demagog veleitási szemlével...

Szemleltek előtt hívják ki magukat kormány és parlament tehetetlenségé nyoman a leggyarabbi nemzetiségi agitáció országos camilitásokká...

Igen is mindezt nyugalommal, tán igen is nagy fatalistius nyugalommal türtük mai napig és türtük ezt azon remény fejtében, hogy elvörös kormány és parlament jobb meggyövezésre jön...

De most, midőn reményünk utolsó levelet — melyre nemzetiségi fölünyünket a történelem fényes bukással írta föl — Szapáry gróf binós gondatlansággal tépi szét...

Igenis, elkeseredéssel fordul el a kormánytól és parlamenttől az erdélyi magyar közvélemény, és olybá tekint, mint kik kötelességfelelőten vetették Erdély legszentebb érdekeit engesztelő áldozatul a szláv tenger habjaiba...

Igenis, a legnagyobb bizalmatlansággal fordul el Szapáry miniszter úrtól, kik vétkes könnyelműséggel, adatok nélkül, merészkedett nemzeti érdekeink legfontosabbikat támadni meg...

Igenis, elfordul az erdélyi képviselő uraktól, kik ismervén a kérdés horderejét, bámi okon nem szavaztak e ministeri me-renynek ellene...

És végre bátran merünk a jövő profétáiként lépni fel és jósoljuk, ha eme kormány-ajánlat keresztelőkorbácsolatik, egy a jövő képviselőválasztásoknál az erdélyi tisztességes magyar közvélemény keserű csalódással fog elfordulni a kormánytól és a Magyarországgal való uniótól...

Az értekezlet megbízásából: Gr. Teleky Domokos, b. Kemény Gejza, Bánffy Dezso.

A phylloxera vastatrix

réséről szólóinket fenyegető veszély elhárítása tárgyában a hivatalos lap egy újabb korrendeletét teszi közzé a földművelés-, ipar-és kereskedelemügyi miniszternek, melyet a törvényhatóságokhoz és gazdasági egyesületekhez intézett, és melyet, tekintettel szőlőbirtokosaink veszélyeztetett érdekeire, egész terjedelemben közlünk:

A Klosterneuburgban nagy mérvben mutatkozott phylloxera rovar részéről szőlőinket fenyegető veszély elhárítása tárgyában a hó 3-kán 17472. szám alatt kelt intézkedésem kapcsán értesitem a törvényhatóságokat, (az egyesületeket) miszerint felhívom, hogy az eddig kelt intézkedéseim legelőször a szőlőtelepeket a legutóbbi két évben phylloxera által megtámadott szőlővesztések is adatok al, illyformán a phylloxera oly vidékekre is vitetett, hol azelőtt ezen veszélynek nyoma sem volt.

Szembent ezen lehetőséggel, felhívom a törvényhatóságokat, (az egyesületeket) miszerint a területen lakó szőlős-gazdákat a fel nem tartozható módon elszaporodó phylloxera veszélyes voltára határozottan figyelmeztetném, ezekhez erőlyes felhívást intéztem, hogy mindazon szőlőket, hol az utóbbi években importált szőlővesztés ültetve lett, a törvényhatóságok (az egyesületek) jelentésk be, és úgy saját, mint mások szőlőjét is figyelemmel kísérvén, hol szőlőtelepeiknek legkisebb nyoma mutatkozik, ott azonnal lépést tegyenek, hogy a kérdéses szőlő beteg tőkei megfelelő vizsgálat alá vésessenek. E célból szükséges, hogy a szőlők azonnal tüzetes vizsgálat alá vésessenek, és hol a szőlő betegnek mutatkozik, a tőkék néhány gyökereitől kiáztatva, vizsgálat végett azonnal a „m.-ovári gazdasági akadémia kísérleti állomásának” küldessék, hol a phylloxera-ra vonatkozó vizsgálatokat központosítani hajtom.

A minél sürögő eljárás azért szükséges, mert a phylloxera rovar az eddigi észleletek szerint a tére a gyökereken lejjebb a talajba egész öt lábnyi mélységre vonul.

Hogy addig is, míg a rovar fellépésének részletes leírását a gazdaközönség tudomására hoznám, a törvényhatóságokat (az egyesületeket) a phylloxera rovar az eddigi észleletek szerint a szőlőtelepeken előfordul, és már szabad szemmel is sárgás föld pont gyanút kivehető. Rendesen csomókint fordul elő 15—30-ig egy rakáson. Szaporodása rendkívül: egy nőstény által magában egy nyárón át állítólag több milliónyi ivadékok szaporit. Ezen elősírátlapokat a szőlőgyökerekből sziván, a tőke tenyész-erejét gyengíti és azt nagyobb mennyiségben támadva meg csakhamar egészen tönkreteszti.

A phylloxera által megtámadott tőke ugyanazon körjelenségeket mutatja, mint oly tőke, mely tápanyagban vagy nedvességben szűkölködik. A venyégék rozsoló fejlődnek, a levelek felülről kezdve idejekorán sárgulnak, végre elszáradnak. A klosterneuburgi intézet igazgatójának adatai szerint a phylloxera Amerikából hozott szőlővesztésekkel huroczoltatott be. Ma e kártevő rovar a klosterneuburgi szőlőben annyira elterjedt, hogy annak a szőlőkkel együtt való fárságos és költséges irtása véteget foganatnak.

Ha a gyanusoknak beküldött szőlőgyökereken eszközölt vizsgálat után kiderülne, hogy a phylloxera valamely vidéken csakugyan mutatkozik, a kelt övintézkedések iránt innen újabb rendelkezés fog történni.

Bartal György, s. k.

Debreczeni színház.

(c.) Vasárnap, nov. 8-án adatott: a „Szép Juhász” népszimű. Az előadás közép sikerrel folyt. A darab főszemélye: Szabó B. (Szép Jancsi) sok tehetséggel és hivatással bír, a népelemből vett alakok személyesítésére. Férhas termete a népelemből kifogástalan. Jár-

téka több helyen bevezetett volt: általában pedig kielégítő. Kár, hogy hangja magasabb terjedelemmel nem bír. Horváthné (Piroska) kedves élénk alak volt, s jó sikerrel énekelte népdalait. Zöldi, mint Bálint bácsi messze földön nem találja párját s rokonszenves alakját, s ártatlan hókuszpókusait mindenki mosolyogva szemlélte. Lenkei, Dóza, Török, Foltényiné, valamint a többiek is kisebb-nagyobb sikerrel megállták helyüket. S csupán azt jegezzük meg miszerint Balázs Ilka, (Róza) azon jelenetben, midőn anyjának kijelenté, hogy ő azt, miszerint Baróti szereti, s mostoha testvérét gyűlöli — nem mondta: ösztöne érzelmekkel beszéli, és jászsa; holott ez ártatlan fillentés, azon célból, hogy igaztalanul szenvedő mostoha testvérét anyja további üldözése alá felmentse. E jelenetben Róza személyiségének erősen kell játszani, s érzékeltetni azt, hogy nem mond igazat, s hogy mily jndök, és célból teszi azt. Különben a szerep, és a darab egyrésze érthetetlen. Telt ház.

Hétfőn, nov. 9-én „Egyik sír, másik nevet.” Szimű 4 felvonásban. Irta Dumanoir. Fordította Radnótfay.

E mű, egyike a legkedvesebb és szeszélyesebb szindaraboknak. Benne a vig, a szomorú, a comicum, a csaknem drámaival, oly szokatlanul váltakozik, hogy a néző, a derű verofonyvát, s boru homályát, csaknem percenként érzi váltakozni kedélyén; s kevés érzelmi fogékonyság kell ahoz, hogy épeny a néző, mint a szereplők szemében, most az öröm, majd a bánatos megindulás igaz könyei rezegejen. — Az előadás, a darab művészeivel, a legjobb akarat mellett sem mondható egyenértékűnek. Kónainé, (Rey Jeanette) valamint Foltényiné (Rey asszony) azonban, elismerést érdemelnek; de már Töröknek nem állította elének a Vaneau Jeanette kétes erkölcsű cselzőnyének alakját kello kidobortással; ugy-hogy jellemnek folytait, s árnyait inkább a többi szereplőktől, mint játékaiból tudtuk meg. E szerep erő színészet igényel. Egyed Bidout jegyző érzékeny szíve szerepében, valamint Horváth is comical erővel alakították.

Lenkei (Borel Mária) játékát sehogy sem mondhatjuk sikerültnek, s lényeg előadás alatt, le nem küzdhetett feszit vettünk észre. Játéka nem volt nyugodt, folyékony, sima, és egyöntű. Szerepének hallgatósági részében legkedvesebb sem játszott; s a minduntalan visszatrétó fesszel volt elfoglalva, melylyel egész este erős küzdelemben állott. Nem állhatjuk meg, hogy meg ne jegezzük, miszerint a darab egyike legszebb jeleneténél, midőn Rey Jeanette (Rósiné) holtak hitt, s másfél évig siratott férjének dtebe-létéről értesül, s megható öröm-sikolyba tör ki, s az érzékenyebb nézők szemében öröm-köny csillogott s általában volt a megindulás, egyik páholyból oly kiábrándító hangos megjegyzést hallottunk, mely nemcsak minket, hanem mindazokat, kik e megjegyzést hallották, épen nem kellemesen érintett. Igen sajnálunk, ha a közönség nálunk is hozzá találna szokni azon föuri visszaéléshez, mely a fővárosban a szini előadások leg-érdekesebb részének, hangos megjegyzések által való megzavarásban, privilegizált bravourt talál.

HELYI HIREK.

A város által felvenni szándékolt 2 millió forintos nagy kölcsönre vonatkozólag azon értesítést tettük, hogy a belügyminiszter úrnak hajlandó azt a szándékolt építkezésekre szükséges összegek erejéig engedélyezni. Ezt a több oldalról felmerült aggodalmak eloszlátása végett helyén láttuk közölni.

Az alsó szabolcsi tisztaszabályozási társulat gróf Dégenfeld Imre enklőte alatt ma délelőt tartotta a városháza nagyteremben közgyűlést. A közgyűlés meglehetősen látogatott volt. A közgyűlés lefolyásáról, miután a tudósítás csak lapunk bezárta előtt kevéssel érkezett kezünkhez, csak holnapi lapunkban értesíthetjük olvasóinkat.

Kertészet. Úgy látszik, sokan nem vet-

ték észre hogy a kertészeti egyet a csemeték eladását még november 2-kán megkezdette Csargléd-utcán a komáromi ház mellett eső csarnokában, hol minden nap 9—12 ig 2—5 ig lehet rendeléseket tenni; mert meg minden nap kérdeztek tőlem, mikor és hol kezdetik meg az eladás. Jónak láttam tehát erre a lapok útján is figyelmeztetni a tisztelt közönséget, annyival inkább, mert a pöszmétéből és ribizliből, — melyet más években annyira kerestek, — most szép mennyiség van eladó, s azt az élelmesség vidéki közönség majd elkapodja; de meg ezeket minden körülmények közt őszszel legjobb ültetni. Különben úgy látszik, hogy a mostani idő járásban évek óta jobban sikerültek az őszü ültetések minden nemű csemetéire nézve, mint a tavaszi. Eddig az ákázfűt el nem mertük volna őszszel ültetni; meg tavasszal is legjobban bevárni, míg fakadásnak indult; — s most meg ez is jobban sikerül már évek óta, ha őszszel ültetik, mert ha egész éven keresztül mindig esik is az eső, de a tavaszi legalább is két hónapi szárazságot mostanában nem tudjuk ki-kerülni, mely az új ültetvényt tönkre teszi. Debreczen 1874. nov. 10. Kovács János m. k.

Géressy Kálmán főiskolai tanár tegnap tartá második felolvasását a főiskola egyik teremében, mely ezuttal zsúfolásig megtelt hallgatósággal; a hallgatóság között mintegy husz né is volt jelen. A felolvasás pontban öt órákor kezdődött, s tárgyát Shakespeare élete képezte. Az életrajzi adatokat Géressy Kálmán valóban nagy buzgalommal állította össze, melyek közül némelyeket mi is följegyeztünk. Shakespeare Vilmos született 1564. évben, ápr. 23-án Angolban. Atyja Richard, fiát már tizennégy éves korában elvonta az iskolától, s attól kezdve Vilmos nem is járt többé, a természet és a szenvedések iskoláján kívül, más iskolába. Angolországban egész társulatok, clubok alakultak, melyek Shakespeare életének minden egyes mozzanatát igyekeztek fölfelelni, kikutatni, úgy hogy, a róla kiadott művek, még egész könyvtárakat képeznek. Ezek szerint némelyek azt állítják, hogy Shakespeare keztis volt, mások szerint mézáros, gyapjúkereskedő, gazdálkodó stb. Mindzenen foglalkozási közül, egy sincs mint pozitív való bebizonyítva, leginkább elhihető az, hogy gazdálkodó, bérlő volt. A mi atyjának miveltégi állapotát illeti, mint azt egy adásvevény szerződés 1566-ból bizonyítja: irni sem tudott, mert az emittet okmányon neve után kereszt volt téve, annak jelöl, hogy nevé nem tudja aláírni. Shakespeare szini működését az egyes gazdag családok társulatainál kezdte meg; és pedig úgy, hogy eleinte a színház kapujában állva, a láhóton érkező színház látogatók lovait tartá kantárszónon, s ezt a legnagyobb ügyességgel vitte. Mikor tizennyolcadik évét elérte, nőül vett egy 26 éves leányt, azonban bármilyen volt is köztük a viszony, a sokkal idősebb nő, a fiatalabb férj nem volt képes magához bilincselni, s így történt az, hogy Shakespeare néhány év múlva elhagyta Stratfordba. Itt egész új élet nyílt számára. Itt megismerkedett több színészzel, s ezek útján a színháznál alkalmaztatott is, de csak alsóbb rangu szerepekben használhaták, mint pl. Hamlet atyja szellem szerepében. Azonban a fiatal Shakespeare lángelméje egyszerre egész más ténre kezdett nyilvánulni, — a színirodalom tere. Szindarabjai által csakhamar vagyonna és hírnévre tett szert. — 1586—1587-ik évben, 22 vagy 23 éves korában hagyta el Stratfordot, s a fővárosban telepedett meg. Atyja 1601-ben, anyja 1608-ban haltak meg. Shakespeare Vilmos 1616-ban ápr. 23-án, születésének évforduló napján hunyt el; — tetemes vagyont többnyire barátai közt osztotta szét; följegyzés méltó, hogy nejeiről végredeletheben következőleg gondoskodott: Nőmnek hagyom a szobában levő második ágymat, minden hozzátartozó ágybélivel. — A felolvasás érdekessége, a szabatos folyékony előadás, melyet a nagyszámú hallgatóság feszült figyelemmel hallgatott végig — dicsegetére válik Géressy Kálmán tanár urnak.

Több mint 150 tanuló ifjú s szolgáló tanuló nyer évenként tápoltatást a debreczeni ref. főiskolától, s az ezáltal igényelt nagy kiadásnak igen tetemes részét az önöknek adományok fedezik, melyeket, vallás-és hitfelekezeti különbség nélkül, nyújtanak Debreczen lelkes lakosai, az őket ezek átvételére végett házi tüzhelyeiknél, így őszszel, megkereső főiskolai kiküldött tanuló ifjak és szolgtanulók útján. A következő szerdán, november 11-én indulandak el utcafént az eránt cizra szolgálandó segély átvételére a főiskolai kiküldöttek, melegen ajánljuk őket Debreczen lelkes lakosai áldozatkészségére.

Lalla Roukh kedvelt regényes opera csütörtökön fog színe kerülni, mely alkalommal Erdélyi Mariette k. a Mirza szerepében lép fel mint vendég.

Egy vadászutya mint tolvaj. Mulatságos jelenet fejlődött ki tegnap reggel a borunyuzó kofák során, melynek főszereplője egy kőbőri kóppó volt. Ugyanis ez a négy lábú szerephos nagy szimatolással kullogott egy kufárné kosara mellé, s meg annak gazdája a kosármészé áruló asszonnyal beszélgetett, — az alatt a szimatoló eb kezdte böngészni a kosár tartalmát. Észrevéve hogy sokára a kofa a hivatal szaglódot, méltó gerjedelemmel reá rival. A kutyá megrémül s menekülni igyekezik, de a kosár füle nyakába akad, minek folytán képtelen volt a kosárral együtt elfutni. A kofa nem volt rest: felpattan ülőhelyéről s hangos sikoltozások között utána ered a szökevénynek, s nagy szorongással kezdi azt üldözni, annyival inkább nagyobb levén agodalma, mert a kosárban 50 frt vala elrejtve. Az üldöző mint bosszú cherub fut az üldözött állat után, de ennek lábai gyorsabban szaporíták a futás esolekményét s így történt az, hogy a kutyá és kofa közt havotavóttá nőtt a téri különbség. A károsult asszony kétségbeesése egyre fokozódott; akadtak aztán szánakodó emberek, kik szolgálni akarva a már-már siránkosra fakadt némbereket: utána iramodtak a menekülő kutyának s ez érdekes kutyahéccz keresztül vonulva a piacon — csapótecsán folytatódott, hol végre az üldözött állat egy ház nyitott kapuján törtétt be, de itt a remél asilum helyett kelezőbbé jutott; mert az udvaron a megérkezett üldözök menten elcsúsztak s szakmánytól — az előkerült tulajdonosnó öröme — diadalmasan megfogóztak.

Mejleszt s szerkesztőségünkhöz be-küldött: „Tanügyi lapok” első száma. Ez a békéscsónagrémei egyesült tanító-testületék (alföldi tanító-egylet) hivatalos közlönye. Szerkeszti Vass Mátyas. Megjelenik e lap minden hó 1-ső és 15-én. Előfizetés ár öt óra 1 frt. Az előfizetési pénzek Szegeőre Czimmer János belvárosi tanítóhoz küldendők.

A florenczi négyes társaság, mely pénteken színházunkban fog fellépni, tegnap este Budapestre a redont kis termében igen válogatott közönség előtt, roppant tetszés közt szerepelt. Reméljük, hogy je jeles művészek méltatásában városunk sem fog hátramaradni, s a pénteki hangverseny szűfolt ház előtt fog lefolyni. A jegyek végett az előleges rendelkezést a színházi pénztár már holnapról kezdve elfogadják.

Mindszenti Kornélia, kik színházlátogató közönségünknek legjobb emlékében van, s kinek távozását színházunktól mi is veszteségnek tekintjük, — mint Aradról értesültük, az ottani közönség nagy sajnálkozással fekvő beteg.

A színháznál erősen kiselőnek a már várvárt A ngot operettere, s remélhető, hogy e hó végéig elkészülnek a karok annyira, hogy az első előadás megtartható lesz.

Táborosky és Parsch zeneműkereskedésében legújabban megjelent s szerkesztőségünkhöz beküldött: „Hogya nekem olyan rózsám volna”. „Ez az utca végi sáros”. „Hová csúskós.” — Csárdás, zongorára szerkeszté Szende Pál. Ára 60 kr.

Felől szerkesztő: Szabó Antal. Főmunkatárs: Hamar László.

H I R D E T É S E K

Tiszavideki és arad-temesvári vasut.

1874. évi május hó 20-tól kezdve, további intézkedésig.

Table with 12 columns and 12 rows, detailing train schedules for various routes including Bécs, Kassafelé, Kassáról Budapest és Bécsfelé, Temesvár és Aradról Budapest és Bécsfelé, Nagyváradról Budapest és Bécsfelé, and Nagyváradról Budapest és Bécsfelé.

A vonatok indulási ideje a közbeszó állomásokról, valamint azok csatlakozása Aradon, Csabán, Debreczenben, Kassán, Miskolcon, N.-Váradon, Nyiregyháza, Szerencsen, Szolnokon és Temesvártól, a pályaudvarokon kifüggesztett menetrendekből tudható meg.

* Minden szerdán és szombatban.

Az üzletigazgatóság.

Arverési hirdetés.

A debreczeni kir. törvényszék mint telek-könyvi hatóság részéről közhírré tétetik, miszerint a felperes özv. Nagy Beniamin Gálovics Anna részére, alperes özv. Németi Jánosné Nagy Sárától 50 ft. tőke és járuléai erejéig lefoglalt ingatlanok u. u. a debreczeni 3142. számú telek-könyvben bejegyzett Varga utcai 2368. sz. házas teleknek és 1 hold 1250 □ öl onddi földnek 1067 frta becsült 1/4 része folyó 1874. évi decz. hó 16-dik, szükség esetére 1875. jan. hó 16-dik napján délutáni 3 órákor, a telekkönyvi irodában, végrehajtó Mészáros László által megtartható árverésen felolgnak adatni.

- 1. Kiküldési ár a becsérték, melynek 10%-a, vagyis 107 frt az árverési szándékozók által a kiküldött árverelő kezébe bánat pénzül leteendő.
2. Az ingatlanok az 1-ső árverési határnapon csak becsáron felül vagy azon, a 2-ik árverési határnapon azonban becsáron alul is eladhatnak.
3. A vételár 2 egyenlő részletben és pedig a leütéstől számítva 1 és 3 hónap alatt az árverés napjától fogva járó 6% kamattal fentirt tkei hatóságnál lefizetendő; a bánatpénz az első részletbe tudatik.
4. Vevő a vett ingatlan birtok résznek azonnal birtokába és használatába lép, tulajdon joga azonban csak a vételár teljes lefizetése után tog hivatalból bekebelezeteni.
5. Vevő viseli az átírási kincstári díjat és a vett ingatlanok után a leütéstől fogva eső mindennemű adó s egyéb terhet.
6. Ha vevő az árverési feltételeknek eleget nem tenne, a vett ingatlanok bármely érdekelt fél kérelmére a p. t. r. t. 459. §. értelmében vevő kárára és veszélyére újabban kitűzendő s csak egyszeri árverésen becsáron alól is el fog nak adatni.
Egyszersmind azok, a kik a lefoglalt ingatlanokra tulajdoni vagy más igényt érvényesíthetni vélnék, felhívom, hogy igénykereseteiket ezen hirdetésnek közzétételének utolá-

napjától számítandó 15 nap alatt — fentirt telek-könyvi hatósághoz nyújtsák be. Kelt Debreczenben, a kir. törvényszék 104. 2—3

mint telekkönyvi hatóságnak 1874-dik évi okt. hó 30-dik napján tartott üléséből. Borus József, jegyző.

Advertisement for 'dizsműaruk' (luxury goods) and 'ANGOL NYERGEK' (English goods). It lists various items like hats, shoes, and fabrics, and mentions 'Kitűnő gyártmányu' (excellent quality). It also advertises 'futószőnyegek' (carpets) and 'A legújabb férfi divat-czikkék' (the latest men's fashion items). The ad is signed by 'Mély tisztelettel Jermy Kálmán, Debreczen, főpiacz Csanakház.' and includes contact information for 'Vidéki megrendelések' (orders from other regions).

Laptulajdonos Molnár György. Kiadja a könyv- könyvnyomda s kártyagyári részv. társulat Debreczenben.